

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru memorabile pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhiepiscopice Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Nr. 3567 Scol.

Cerculariu

cătră toate oficiile protopresbiterali și parochiali și cătră toți învățătorii din arhiepiscopia Transilvaniei.

Spre pertractarea afacerilor reuniunilor și spre ținerea conferințelor învățătoresci prescise de statutul organic al bisericii noastre, adunările generale anuale ale reuniunii învățătoresci din arhiepiscopia se scriu și se convoacă prin aceasta în districtele: Sibiu, Sebeș, Deva, Zarand, Abrud, Sighisoara și Făgăraș, pe zilele dela 25 până la inclusive 30 August st. v.; în districtul Turda pe 16 până la 19 August; în districtul Deș pe 21—25 August și în districtul Reghin pe 26—30 August, în fine în districtul Brașov pe 23 până la 26 Septembrie st. v.

Adunările anuale se vor ține în locul rezidențial al reuniunilor, cu excepțiunea districtului Brașov, în care conform dorinței reuniunii, adunarea generală se va ține în anul acesta în comuna Râșnov; apoi a districtului Reghin, în care adunarea se va ține în comuna Iabenița și a districtului Turda, în care adunarea se va ține în comuna Coșocna.

Din rapoartele despre adunările generale din anul trecut s'a constatat că organele noastre școlare, nu apreciază cum se cuvine instituțiunea aceasta de așa mare ponderositate pentru învățământul nostru poporal confesional; drept aceea spre scire și strictă conformare se ordina următoarele:

1. Fie-care învățătoriu — definitiv ori provisoric — se îndatorează a participa la adunarea corporațiunii (reuniunii), căreia aparține și a fi de față la toate ședințele aceleia.
2. Toate comunele bisericesti se îndatorează a prevedea pre învățătorii lor cu spese de călătorie și diurne pentru timpul adunărilor generali.
3. Cu deosebire vor avea oficiile protopresbiterali a îngriji, ca dispozițiunile normativului școlar din 1882 §. 70 punctele 5—9 să se ecsecute cu toată strictețea, spre care scop și în anul acesta vor transpune până la 15 August oficiului protopresbiterial, în care se află reședința corporațiunii o consemnare ească a învățătorilor din tract.
4. În decursul adunărilor va fi a se observa următoarea ordine a afacerilor:
 - a) În ziua primă se vor pertracta și termina toate afacerile corporaționale, precum: raportul comitetului central, ecsaminarea rațiociniilor, statorirea bugetului și altele ce aparțin strict reuniunii.
 - b) În zilele următoare indiviții designați anume vor ținea prelegeri din metodică cetirei și a scrierei,

ear membri reuniunii vor ținea lecțiuni de probă tot din aceste obiecte.

Strictă observare a regulămintelor corporațiunii (statutelor reuniunii) și a bunei ordine întru toate, se recomandă și se așteaptă cu deosebire dela învățătorii noștri, cari în tot timpul și locul și în toate situațiunile, au să fie model al înțelepciunii, al iubirei de ordine și al progresului în adevărata cultură umanitară.

Dat din ședința consistoriului arhiepiscopesc, ținută în Sibiu la 19 Iuliu, 1884.

Nicolau Popea m. p.,
vicariu arhiepiscopesc.

Sibiu, în 30 Iuliu 1884.

„Et horum meminisse juvabit”

Poporul român din firea sa este un popor, care se impacă cu puține trebuințe; ca atare el nici nu e vre-o dată esagerat în pretensiunile sale. Despre aceasta ne încredințează atât trecutul lui de tristă memorie, cât și prezentul prea puțin părtinitor. Ca popor care a avut să îndure multe suferințe, a fost pacient, răbdătoriu, basându-se pe cuvintele s. scripturi „cel ce rabdă până în sfârșit, se va mântui.”

În toate timpurile el a păstrat moderațiunea cuvenită, încreșt în adevărul emanat din simțul său, care este pre scurt cuprins în proverbiul „blândul moștenesce pământul.”

Acestei maxime de viață, isvorită din geniul poporului român, s'a și străduit a-i urma totdeauna.

Cu toate acestea rezultatele practice nu au fost multămitoare. Pre când tot spera că vor sosi și pentru densul nesce timpuri mai bune; pre când conform modului său de viață, aștepta cu dor și sete nemărginită, o tractare mai blândă în patria noastră comună; pre atunci fenomenele ce apar zilnic, îl lovea din ce în ce mai cumplit făcându-i toate speranțele ilusorice. Este deci lucru natural dacă ideea de înfrățire cu maghiarii află prea puțin părtinitori.

Cercurile maghiare mai înalte, ar trebui să scie, că maghiarii jignindu-ne pre noi în drepturile noastre, nu mai puțin contribuie la stricăciunea lor proprie, pentru că un stat poliglott precum e și al nostru spre a putea progresa, se recere ca popoarele să fie deplin multămite.

Mulțămirea popoarelor, este o garanță a înfloriri ori cărui stat poliglott.

Dacă căutăm însă la popoarele ce compun statul nostru, și ne punem întrebarea cum stăm în

privința aceasta, fără îndoială trebuie să ajungem la convingerea, că o nemulțămire generală este pretutindenea.

Nici că ar mai fi de lipsă să o amintim aceasta, de oare ce o vede și o simte fie-care, suntem însă de părerea, că un lucru cu cât se repetesce mai de multe ori, cu atâta se clarifică mai bine. Lucrul acesta odată constatat, să ne tragem sama oare facese ceva ca să se schimbe această stare de lucruri. Putem afirma cu inima liniscită că după cum stau impregiurările de acum să face prea puțin sau chiar nimic.

Nu ne îndoim că se vor fi aflând bărbați de ai națiunii maghiare și de aceia, cari reflectând mai serios, ar dori și chiar ar căuta să lucre pentru îmbunătățirea sorții popoarelor supuse coroanei S. Stefan.

Ei! dar ce folos dacă aceste dorințe nu le vedem și practicate.

Ceea ce vedem însă practicându-se cu noi este, o persecuțiune făcută cu plan și urmată după un anumit sistem.

Nu ne vom întoarce privirile în timpurile de mai înainte unde găsim o mulțime de fapte concrete, cari confirmă cele dișe; nu vom merge nici la cele întemplate cu ocasiunea alegerilor de deputați dietali, ci ne vom opri la un act de manifestă călcare a legii care ne este viu încă în memorie.

Cetitorii noștri și vor fi aducând bine aminte de cele întemplate cu ocasiunea restaurării funcționarilor magistratuali din municipiul Oena.

În coloanele diariului nostru s'a descris cele întemplate cu acea ocasiune.

O vătămare atât de flagrantă a dreptului, nu poate să nu escite simțul chiar și celui mai calm om. Unde vor patrioții noștri să ne ducă cu o tractare atât de brutală?

Am suferit, ne-am dedată a suferi și nu ne-am mișcat nice odată de pe teremul dreptății și a adevărului, căci ne am încreșt că cu o oară mai de grabă lucrurile vor trebui să ia o altă față. În tot timpul vieții noastre nu am pretins alt ceva de cât ceea ce ne compete; nu am așteptat doară un raiu pământesc, ci am dorit și pretindem mereu o dezvoltare liberă conform individualității noastre naționale.

Au visuri nebunesci toți aceia, cari cugetă și chiar ne impută, că, noi am nisui după lumi de aur, de cari numai prin povesti se vorbesce. Din contră noi am demustrat cu toată ocasiunea că ceea-ce pretindem dela puternicii țilei este basat în istorie,

FOIȚA.

Impresiuni neuitate.

(Urmare).

II. Dela Sibiu la Bătrâna.

Pre morții sei familia i îngroapă sau în grădina sa, sau improvisează o progadie aproape de potecul călătorilor. La fie-care groapă aflăm un par înalt sau mai mic cu o pasere în vîrf și cu o năframă legată de el, sau un stălp cioplit și vîpsit cu cruce în vîrf, sau o cruce cu o icoană a micii domnului, sau cu a mîntuitorului, după cum au fost mortul tîner sau bătrîn, bărbat sau femeie.

Tîmp de contemplațiune și cugetare a fost de ajuns. Numele muntelui, unde aveam să ajungem, muntele Prihodăisce mi se puse în cap. Scormoneam să aflu originea numirii. În sfîrșit pusei numirea Prihodăisce la ordinea țilei și în puțin timp ne trezirăm că suntem o academie călărindă, pentru că nu-mi încăpea de loc în cap, că pe acel munte să fi călcat vreodată vr'un picior de slav, afară, poate că, de picioarele vre-unui forstier erarial slovac, însă maghiarizat.

Și până când caii gâfăiau sub noi de povara sușului, academia descifră și decretă, că acel loc

sau munte a împrumutat numirea sa dela oameni, și anume de când oamenii au ridicat pe acolo „odăia” și odăile cele multe, pentru că oamenii au numit apoi locul acela prin „odăia” prin „odăisce” și a ramas apoi numirea neaoșă românească „Prihodăisce.”

Pare că-i vîd pre d-nii Miclosichi, și alți vici, cum surid și clătină din cap la aușul acestei decretări.

În ședințele următoare ale acestei academii ardelenice cu unanimitatea voturilor, români, maghiari și sasi am constatat, că toate vîrfurile, apele și locurile din acesti munți sînt de români botezate, că au numiri genuine românești.

După o călărare de mai multe oare am ajuns în fața locului, pre un plaiu frumos asemenea unei pănze verde împodopită cu fel de fel de flori mîndre de câmp și de munte, în muntele Prihodăisce, învecinat cu muntele „Tomnatic,” și cu o privesce înălțătoare giur impregiur. Vîrfurile „Bătrânei” se zărea numai într-o depărtare mare.

S'a scos din desagi mapele, foile de posesiune, s'a constatat granițele muntelui și s'au ascultat martorii citați, oameni bătrâni de 70 și 80 ani, născuți și crescuți în acel munte, cari în toate direcțiunile au depus cele mai favoritoare fasiunări grănițelor din Cugir și comunei Cugir însăși, și cari au întărit și cu jurămintă mărturisirile lor.

Fiscalul, reprezentantele statului făcea față cam lungăreată, însă nu desperase, pentru că scia, că în fine eară tot ai statului judecă și decid.

Vom vedea și vom învăța, pentru că pe aici, pre la noi multe sînt cu puțință.

Despre tigneala bucatelor și a beuturilor tac, pentru că nu sînt în stare a o descrie, nici a o spune cu vorbe; aceea o poate simți numai acela, care a pățit-o ca noi.

Ca să nu înopțăm am scurtat pausa și prin pădurile muntelui „Prefecie” și prin peșșul „Gurguleu” neam rentors în Cugir, în toată taină și tăcere pentru că pe drum ne ajunse o ploaie de-acele pîtrunđtoare de ne-a trecut toată poita de glume și ris.

A-și scrie și cum am durmit de bine, încât nici a visa n'am mai avut răgaz, însă mărturisesc, că de aceasta absolut nu sum capace, deși bucuros a-și fi petruns în adevărata taină a somnului, a acestei soare dulci a morții.

Toată noaptea plouase. Ne cam intristarăm. Însă dimineața pe timpul plecării, s'a cam înseninat. Am folosit dară privilegiul și în ordinea de eri am pornit eară cu scop de a ocula ceilalți munți de ceartă și a sferși apoi comisionarea la „Bătrâna.”

Eri am plecat pe așa numita „apa mică” la deal; astăzi am luat-o opus, pre termurii „riului mare.”

în drepturile țării și în referințele actuale a-le deosebitelor popoare ce compun statul „ungar.”

Dacă nici aceste pretensiuni nu sunt juste, atunci trebuie să aplicăm în cazul de față dicătorea, care este înțelepciunea popoarelor „bate toaca la urechia surdului.”

Ne doare din inimă, că suntem necesați a o afirma aceasta, cu atât mai vârtos cu cât noi vedem că starea actuală nu are de scop decât a ne strica tuturora.

Noi o vedem și simțim aceasta dar nu-i putem ajuta, căci maghiarii pâșesc orbis pe calea apucată și ne temem că atunci când se vor treși va fi târziu și apoi căința va fi mare.

În interesul prosperării statului cerem cu toată puterea ca, nedreptatea făcută locuitorilor români din Ona să se repareze.

Ne legăm în speranță că doară se vor mai afla și oameni de aceia, cari ved și mai departe decât înaintea nasului.

Dacă ne va fi dat, ca de obicei, să vedem și acest fapt că trece întreg și sântos nebagându-se în samă dreptul poporului român, atunci vom avea de a adauge încă o violentă călcare de lege în catalogul neîndreptăților noastre.

Să nu-și uite maghiarii că „*populus romanus, iniuriar memor esse solet*” și că lucruri de aceste rămân gravate cu litere negre în inima lui.

Constatăm însă cu bucurie ca de închiere că conștiința națională devine din zi în zi mai pronunțată în sinul poporului român din această scumpă patrie.

Revista politică.

Evenimentele cele mai însemnate ale zilei formează încă tot intervenirea monarhilor Austro-Ungariei și Germaniei la Ischl, și conferența puterilor mari din Londra.

Cu privire la intervenirea monarhilor comuniceăm cetitorilor nostri cele ce le scrie foaia oficială din Viena „Wiener Abendpost.”

Opiniunea publică își îndreptează ați toată atențiunea sa asupra încântătorului loc de băi Ischl, unde își întind mâna cei doi puternici suverani al Austro-Ungariei și al Germaniei, cari sunt strâns uniți prin legături tari de amicitie și simpatie, spre a strânge și mai mult intima lor legătură. Popoarele Austro-Ungariei obișnuite de mai mulți ani a vedea în această întrevedere acelor doi potenți o însemnată garanție pentru pace, salută și de astă dată cu o bucurie sinceră și cordială întrevederea naltului lor monarh cu suveranul amic din imperiul german. Este generală convingerea, că strânsa legătură care unesce cele două case domnitoare din Austro-Ungaria și Germania este spre folosul nu numai al celor două popoare ci și al întregii Europe.

Cât pentru conferența din Londra oamenii credeau, că nesuccederea conferenței e a se atribui numai Franciei, și că prin urmare referințele între Franța și Anglia n'ar fi tocmai dintre cele mai bune. Foile din Anglia însă nu sunt de părerea aceasta, ele din contră se arată recunoscătoare Francei.

Pentru ilustrare reproducem după „Rom.” cele ce le scrie în privința aceasta diarul „Times.” Acesta se exprimă în următoarele:

Problema egipteană a devenit și mai grea de rezolvat dar factorul nepracticabil și paralizator al unei regulări provisorii a fost eliminat, și cu închiderea Conferenței, aranjamentul anglo-frances este în cele din urmă înălțurat.

Tot aceleși icoane frumoase și locuri maiestose ca și ieri. Călăream ca și ieri povestind, glumind, horind, care pre cum i plăcea, cu deosebirea numai că acum pământul fiind mai muiat și petrite, șdaburile udate, caii se urcau mai anevoie cu povara lor domnească.

De câte ori aluneca câte un cal, de cugetai că nu se mai poate opri, însă calul un moment nu perdea prezența sa și cumpetul; din nou se înțeșta cu vârful copitei potcovite în peatra din potec și se ridică pre celalalt șdiab de peatră storcând aproape la ficcare paș schintei mari asemenea oțelului din cremene.

Am trecut prin „valea groșerilor,” pre „Băbuia,” în „alunei,” în „groșeri” cu goruni înalți și frumoși și cu fagi mândri, obli ca lumina de 'ți era mai mare dragul să te uiți la aceste neîntrecute produse ale naturii. D'abia am ajuns în „mugesci,” o coastă întinsă cu fenațe și sălașuri, proprietatea familiei Mugea, care locuesce acolo în vre-o câteva zidiri, și după care s'a numit și locul însuși „mugesci.” De aici se vedea în stēnga noastră frumoșul munte „Recea.”

S'a hotărât, că pre această coastă înaltă să ne scoborim în „riul mare,” unde ne aștepta merindea, și unde aveam să ținem pauza de ameădi.

Neam luat fiecare calul de căpestru și cu inima în dinți am pornit la vale cu cea mai mare grige proptindu-ne mai cu seamă în călcăiu.

Această scire are să fie primită de Englitera întreagă ca o scire despre scăparea de un mare pericol. Trebuie să fim cu adevărat recunoscători diplomației franceze pentru că a sciut să arate guvernului britanic însemnătatea atât de periculoasă a unui control multiplu. Prin urmare, respingerea proiectelor financiare englese nu este de regretat, pe cât timp ea anulează aranjamentul prealabil dintre Franța și Englitera. Acesta este un eveniment, despre care n'avem decât să felicităm pe Marea-Britanie.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Szegedin, 27 Iuliu v. 1884. Double Redactor! Szegedin?! După nume cred că-i destul de cunoscut și Românilor.

Până la 1879 nu se prea făcea multă pomenire de Szegedin. Sciui că ne spunea dascălul când eram în clasa a doua normală, că Murēșul se varsă în Tisa la Szegedin. În istoria, — cel puțin care am învățat-o eu — nici o amintire nu s'a făcut de el. Ba. De-mi aduc bine aminte: când cu lupta cea crâncenă a lui Hunyadi la Bēlgrad s'a ăis că s'auăda bubuitul tunurilor chiar și la Szegedin.

Aceste merite și acest renume 'l avuse orașul nostru înainte de 1879. Sodoma și Gomora au perit nimicite de mânia lui Dumnezeu, tocmai prin aceea au ajuns mai vestite, cu mult mai vestite ca cine scie ce alte cetăți mai bogate și cu frica lui Dumnezeu.

Deși nu tocmai, dar mai așa stă lucrul și cu Szegedinul.

Catastrofa dela 12 Martie n. 1879 i-a făcut numele cunoscut în toată lumea, și foarte multă vorbă s'a făcut în vremea din urmă chiar și între români despre el.

„Varietățile” în ăia de ădi, formează o rubrică foarte importantă în coloanele jurnalelor mari. Ele au meritul de a fi cântat perirea Szegedinului pe toate tonurile limbajului senzațional. Ele în fine, au deșteptat în inima oamenilor compătimire față de cei nenorociți și așa s'a întemplat, ca din ofrânde marinimoase să se vadă și Szegedinenii ear redicați și reconstruiți. Spre binele sau răul lor? Altă întrebare.

Tisa i o apă ciudată, foarte ciudată. Are năravul Nilului. (De Egipt e bine că-i așa, dar de noi, vai și amar). I place Tisii să esundeze în fiesce care primăvară. Ear dacă se întemplă — ca din minune — ca să nu esundeze într'un an, apoi lucru sciut e că le-a costat comunelor riverane milioane și încordarea tuturor puterilor lor fizice — și că în anul următoriu nu-i modru să nu spargă undeva.

Statul și comunele au o rubrică separată în bugetul lor pentru năsdărăniile Tisei, și rubrică plină cum e de datorii, tot cu deficit se sfârșesce.

O muncă sisifică apărarea asta în protiva unui element al naturii, Tisa esundează fiindcă așa i firea. Și dacă vrei să lucrî în contra firii, se răsbună amar. Dovadă catastrofa dela 1879.

Modul de apărare cel mai sigur și cel mai ef-tin ar fi să-i lase Tisei un teritoriu anumit — cum a avut mai demult, — unde se poată esunda în ficcare primăvară. Eată talismanul, care ar isbăvi toate comunele de pe malul acestui rîu primeșdios de groaza continuă și de datorile colosale, cari le duc la sapă de lemn. Poți sci că așa ar putea

Când ajunsesem unii pre la mijlocul coastei cu scoboritul, eată dela cei rămași mai la deal străbate un ris cu hohot de răsuna puternic în pădurile învecinate. Am stat în loc și priveam înderpt căutând pricina acestei plăceri imense.

Ce era? Bietul părgar, un om între 50 și 60 ani, însă ușor și sprinten încă, încărcat cu câte toate, ducea mai mulți cai de căpestre; eără pre măciuca sa de pre umăr acățase coferul dlui Szeg-szardi, cu mapele, coalele de proprietate, periele, fesul, pomada de mustețe și unsoarea de pinteni. Cum cum nu, coferul perdu echilibrul, alunecă din măciucă și inepu a se da dea duriga pre coastă la vale cu o repeziune crescendă din secundă în secundă.

Betrânul numai de cât cuprinsese îngroșitoarea situațiune a coferului, care, dacă ajungea până în rîu, nu mai era cofer, ci o plăcintă ruptă cu mape pomădisite, cu coale unse și cu fes periat. El la moment aruncă toate dela sine și porni pre întrecute de-a duriga cu coferul, îl întrecu cu repezunea, se aruncă înaintea lui pre foale și-l sprigini cu brațele. Astfel scăpă bietul cofer de perirea sigură, eără betrânul se simți mai ușor la suflet.

După un scoboriș foarte ostenitor și consumător de 5 pătrare de oare abia ajunserăm în vale, unde curgea mugind apa cristalină și bogată de păstravi a „riului mare.”

scăpa comunitățile mai ușor de pericol, — și totuși nimeni nu face așa. Dece? Din milă, ca să nu piară de foame sutele de ingineri — pe care numai Tisa i susține. —

Destul că Szegedinul odată prăpădit, ear s'a ridicat, s'a înpopulat și s'a înfrumșet peste măsură. Nu-l mai cunoasci pe cel vechiu în cel nou.

În locul podului aședat pe luntrițele de lemn de mai de mult se ridică acum noul pod de fer, o cap d'operă a industriei de fer și a arhitecturii, ce a costat orașul nici mai mult nici mai puțin decât un jumătate de milion de fl. v. a.

În locul țermurilor de nuele și pociumpilor de lemn, malul Tisei de partea de cătră centrul orașului ădi e înpresurat cu un chee (rakpart) alcătuit tot din peatră cioplită, a cărui fundament cinci-spredece metrii de adēnc zace pe beton de ciment și cărămidă, o lucrare ce a durat mai bine de doi ani fiind ocupați ăilnic câteva sute de lucrători Italiani. Totul a costat 2 milioane și 1/2, ear ădi se surpă când într'o parte când într'alta, încât la unele puncte numai cu ancure mari de fer și funii de sirmă se poate ținea zidirea colosală în picicare.

Casele vechi întunecoase și bălțile de broasce de prin mijlocul orașului au dispărut, și în locul lor se înalță edificii mărețe: teatrul, magistratul, cele două tribunale cu institutul de corecțiune, care n'are seamăn în toată austro-ungaria, palatul postal-telegrafic, cel al direcțiunii finanțiare, casarmele vr'o 8 la număr și alte multe; — tot milioane și milioane!...

Așa că în privința esteriorului Szegedinul de ădi rivalisează cu B. Pesta. Dar în lăuntru vai și amar.

Dările cele mari, împrumuturile de stat de cari în speranță că le vor plăti se încărcară toți, bogați și lipsiți, — în fine fala mare, i-a adus pe bieții oameni la sapă de lem.

1000 (ăi: o mie) de cuartire stau goale. Da, căci fiesce care zidise case cu caturi ca să le poată da în chirie, ear acum toate stau goale, fiind mai multe cortele ca locuitori.

Așa's oamenii pe la noi. Iuți la fire, foc de paie; dau cu băta în baltă și apoi se căiesc. Ba nu nu se căiesc. Tocmai acum arangiază ear nisce mari festivități populare. Oamenii beau și mănă, se che-fuesc, nici că le pasă nici de ădri nici de esecutori. Și i rău să fie așa, Rău, foarte rău.

Isvorul venitelor a săcat și mai fie-care esecuțiune fie la magistrat fie la, privați se resoalve cu postscriptul: „*nincs egy krajczár se.*”

Pe lângă toate aceste încă o jidovime bine consolidată și așa numeroasă încât minimum 2—3 din inteligență, și 9—10 dintre comercianți e jidană, — și așa cred că 'și va putea face și onoratul public cetitoriu o idee cât de slabă despre eldoradul nostru.

Învățătura din toate și o va putea-o scoate ori și cine...
Correspondentul.

Insciințare.

P. T. membri ai asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, cari voiesc a călători la adunarea generală din 17 August a. c. sunt avisați că s'au trimis sub datul de ădi la toate direcțiunile despărțemintelor asociațiunei un număr corespunzătoriu de blanchete pentru dobândirea de bilete de drum ferat cu preț scădūt.

Am trecut apa pe țermurul stēng al riului și am tăbărit pe o poieniță frumoasă.

Am luat desăgiu cu merindea și hainele de pre cai, le-am pus sub o căpiță de fēn, încărcată pe un trunchiu de fag, și am slobodit caii la pășunat după plac.

Hreduri, hăgauă și butuci uscați la moment au fost adunați, aședati și aprinși.

Până ce lemnele ardeau cu flăcară mare, prefăcēnduse în cărbuni trainici, s'au gătit frigările lungi și pociumpii cu două brațe din frasin verde, pre cari se rădīmă și se învērț frigările.

Picioarul gras de miel crestat, bine sērat și pipēret; asemenea puii ciupeliți, la moment au fost trași pre frigare și spicuiți cu faliuțe de slănină, și aședate pre pociumpi aproape de hălmul de jăratie.

Se gâtea un prănț de Lucul însuși cu toți gurmandii vechi și noi ne-ar fi invidiat și n'ar refusat a fi aici oaspeții nostri.

Însă domnii nededați cu astfel de strapăte și rupți de foame, c'un apetit ca care n'au avut în toată viața lor, nu s'au îndestulit cu rachiul de prune ca oleul și cu pânea cea albă și moale ca zăpada, ci fie-care a mai crestat câte o faliă de clisă și cu mare chin o fripsă pre frigări mici la grămada de jar, și înghiți o crestatură rumenită după ceea-laltă mai cu tigneală ca evreii mana din deșert.

(Va urma.)

Doritorii de a călători la Orăștie spre scopul indicat, se adresează dar pentru astfel de blanchete la direcțiunea despărțământului în care se află dășii. Se face totodată cunoscut, că conform rezoluțiunii venite dela On: direcțiune a căilor ferate ale statului, pentru aceasta adunare se dau la cerere 3 categorii de bilete, adică cu preț de classa a III-a pentru classa a II-a, cu jumătate preț de classa a II-a pentru classa a III-a, ear la trenuri *Omnibus* cu $\frac{1}{2}$ preț de classa I pentru classa a II-a de cupeuri.

Biletele sună pe zilele din 13 până în 23 August st. n. Numele și conumele fie-cărui călători trebuie să fie scris în blanchetă, eară aceasta să se producă la casa respectivă.

Presidiul asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român.

Iacob Bologa m. p., George Barițiu m. p.,
v pres. secret.

Varietăți.

(Postal). Este a se ocupa postul de magistrat postal în comuna *Csik Gyimes* ctul Cic, pre lângă contract oficial și cautiune de 100 fl.

Salariu anual 140 fl., paușal de cancelarie 40 fl. și paușal de transport 1200 fl.

Suplicile a se înainta la direcțiunea postelor în Sibiu.

* (Convocare). Domnii membri ai comitetului central al reuniunii învățătorilor greco-orientali români din districtul Sibiului precum și domni președinți ai sub-despărțământelor, se convoacă la ședință pre Marți în 7/19 August a. c. la 10 oare înainte de amiază în seminarul Andreian.

Sibiu, 28 Iuliu, 1884.

Ioan Căndea,
ierodiacon — vice-președinte.

* „Românul“, ne împărtășește frumoasa scire, că domnii Mocean și Velescu, cunoscuții gimnastici români, au ajuns la Madrid în ziua de 25 Iuliu și vor da reprezentanți de jocuri naționale române. Le urăm succesul cel mai strălucit, dorind ca și aceasta să contribuie la ridicarea nimbului român.

* Un american sosese într'un otel din București când totul e înghețat. Obosit, plin de praf, el cere apă ca să se spele.

Nici o picătură de apă!

Călătorul se sue în grabă în odaie și tipă cu un glas îngrozitor:

Foc! foc!

Imediat aleargă mai mulți oameni cu donițe.

— A! iată apă, ăse Janceul, ve mulțămesc.... atâta voiam și eu Ve dau rețepa degeaba.

* (Trandafirul la Arabi). — Nici o floare nu a fost atât de mult povestită în tradițiunile diferitelor popoare ca trandafirul. Find rege al florilor, i se și cade această distincțiune. Eată ce spun Arabii despre dănsul: Când se înalță Mahomed la ceru, cădura căți-va stropi de sudoare de pe fața lui pe pământ și din ei resări trandafirul cel alb. Din sudorile tovarășului seu însă, ale lui Gabriel, resări cel roșu și din sudorile calului, El Burac, pe care călători el dela Mecca la Ierusalim înainte de ridicarea s'a la ceru, resări cel galben. — Un scriitor arab povestese că într'o cetate din India a vădut un trandafir cu foi mari și cu miros îmbătătoriu — ear pe foi a găsit scrise cu litere albe următoarele cuvinte: „Nici un Dumeșeu nu mai este afară de Allah și Mohamed este profetul lui; Abu-Bokr e mare iubitoriu de adevăr, dar Omar un cleveitoriu.“ Chiar și mugurii, cari nu se deschisera și pe cari i desfăcu Soyuti — așa se chiamă scriitorul — coprindeau inscripțiunea aceea. Locuitorii cetății aceleia erau, mai spune Soyuti, păgâni și se închinau la petrii. — Califului El Mutta-weccil i plăceau trandafirii mai mult, decât ori ce floare și multă vreme se ocupa cu cultivarea și îngrijirea lor. El avea un proverb: „Eu sunt regele Sultanilor și trandafirul e regele florilor. De aceea se și cade să fim prietini buni unul cu altul.“ — Așa mai povestese și postul oriental Dschami, că într'o țeară a orientului era odată lege, că cel ce aducea unei principese un trandafir, avea drept să ceară dela dănsa ori-ce ar fi voit. — Mare sărăcie de trandafiri va fi fost de bună seamă prin țara lui Dschami! —

* (Un recept). Nu este totdeauna cu puțință de a supraveghia de aproape ținuta unui copil, pentru a împedea acele diforități de taliă, cari sunt în totdeauna neplăcute, când nu sunt urmate de accidente mai grave.

Pentru a delătura acest neajuns trebuie a îndatora pre copil (fată sau băiat) să facă în fie-care dimineață în timp de câteva minute, un exercițiu gimnastic, care consistă în a rădica brațele în sus

până de asupra capului și a lasă apoi în jos, ținând în fie-care mână o greutate proporționată cu puterea copilului.

Acest exercițiu are rezultatele cele mai satisfăcătoare.

* (Obiceiuri americane). Proprietariul, — girant — redactorul și directorul unui jurnal american, dormea foarte liniscit când un ușor egomot îl deșteptă. Un hoț intrase în camera sa și proceda la o minuțioasă perchișiție. Jurnalistul apucă de verigată pe hoț și-l țină în respect cu revolverul seu.

Nu me omori! strigă hoțul, nu am luat nimic pentru că nu am găsit nimic alt, decât un bilet de drum de fier și încă și acela perimat.

— Cum îți închipuiesci că am să te las să pleci așa, nici gând n'am, am să te omor, pentru că aceasta 'mi va câștiga jurnalului meu, un fapt divers de cea mai mare senzație.

— Apoi o să te înșeli ăse hoțul, astăzi avem Marți, jurnalul duminale nu apare decât Sâmbătă, pe când jurnalul „Turs — day Newes“ apare Joi, și prin urmare el va exploata noutatea înaintea duminic voastre.

— Ai dreptate răspunde jurnalistul, ei bine te iert, cât despre giuvaergiu la care credeai că intri, făcând invazie la casa mea, locuesce alături, cea din-tău ușă la stânga.

* (Doina în Macedonia). S'a ăis de mulți — cu mai multă sau mai puțină dreptate — că Doina, cântul național al românilor, ar fi espreiunea unor sentimente de sigur înăscute în inimile lor din cauza prea multor suferințe ce au îndurat din partea năvălitorilor; în această situațiune inima lor, predispusă din natura ginteii lor la tot ce e frumos și ideal, au auăit acele sublime accente ce te încântă, atingânduți aceea coardă a simțului ce te ridică d'asupra nivelului realității, și te face să verși lacrimi doioase adese-ori, admirând pre acel mare maestru ce a știut să întocmească o atare melodiă. Doina nu este espreiunea simțământului unei singure persoane; ori, dacă se poate presupune că ea e rezultatul inspirațiunii divine a unui singur de sigur aceea persoană e colectivă, este întrânsa simțământul uni-ficte al unei națiuni întregi. În toate părțile locuite de români aceleasi combinațiuni armonice, aceleasi modulațiuni, același ritm. Când dar acest lucru constatat este de aceia, cari au știut să pătrundă prin toate unghiurile locuite de români, se poate ăice că Doina este rezultatul inspirațiunilor decurgând din suferință sau din servitute?... Eată ceea ce vom căuta a respinge cu toată puterea convingerei noastre, basați mai mult pre Doina ce se găsesce în Macedonia.

Și mai întâiu, pentru sciința lectorilor nostri, nevoiți suntem ale da câte-va notițe foarte scurte asupra acestor români, uitați de secolii în peninsula balcanică. Ești din trupul cel mare al familiei romane, având ca devisă mândra esclamație a lui Virgiliu: *Tu regere memento*, venind în peninsula balcanică, unii, conform usului poporului român, au căutat să asimileze cu dășii pe popoarele cu cari erau în contact, pentru ale transforma în romane; alții pentru a scăpa pe contrații lor din câmpii de ivasiunile barbare din epocele de transformare, ocupând creșetele munților, împreună cu vulturii cusuți pe stindardele lor, dau alarma, când streinul îndrăsnea să le calce hotarele. Caracterul lor încetel cu încetel se imblânzește; cei de pela câmp, părăsiți de mama patrie — uită până la un punct oare care vechile tradițiuni, se asimilează cu năvălitorii, împrumutând une-ori limba lor și-și schimbă toată prin înrudiri. Acestia au uitat menirea mamei Rome; din resbelatori, din *arma-olli*, astăzi s'au făcut negustori. La acestia sentimentul — ca pre-tutindenea — este în pungă. Atât mai rău.

Rămân însă păzitorii munților. Aci, în toată splendoarea sa, veđi caracterul roman, dominant, măreț și iubitoriu. S'ar ăice că nici o diferență nu există între piscurile Balcanilor și ale Pindului, cu vârfurile pierdute în nori ale Carpaților. Aceași limbă dulce figurată și pitorească; aceleasi obiceiuri sante păstrate ca sacră moștenire dela strămoșii lor; aceleasi cântece une ori eroice une ori doioase după dispozițiunea inimei lor; același costum, aceași fisionomie măreă și blândă în același timp. Eată Românii munților Macedoniei.

„Cântecul păcurăresc“ face să resune codrul cu frunza verde de accentele doioase, și cântecetele păstorului singurul tovarăș al peregrinagiu-lui seu prin prăpăstioșii munți ai țerei, este și singurul martor al iubirei ce păstorul trimite iubitei ce-l așteaptă cu drag în căsuța ei.

Dacă din muntele ce-l cunoaște și-l privește ca pe copilul seu, păstorul, dominatorul, stăpânul de altă dată, nu mai trimite legi celor din câmpii, apoi nici nu le primesce. Păstorul de acum este același ca și cei de acum cinci șase secole. Doina lui nu este rezultatul simțământelor esprimate în sclă-

vie; nu, Doina lui e dorul inimei, ce-l poartă ne-încetat prin coline și prin văi ca să-l facă să întrevadă departe în satul lui, iubita lui soție sau logodnică numărând zilele ce mai are de așteptat până la sosirea lui.

Și lucru ciudat pentru prietenii greci, teama principală, asupra căreia urmează doina macedonă este aceeași; modulațiunea din tonul minor, cu care începe în tonul major relativ — daltmintrelea modulațiunea pasageră — pare a fi din punct în punct copiată după doina română. Și una și alta, cu foarte mici diferințe par a fi opera unei singure persoane; nici odată două idei musicale nu s'au unit întrât încetiv să se poată confunda; cum însă persoana colectivă ce le-a compus atât pe una cât și pe cealaltă este națiunea română; cum națiunea română când a fost oare când în robie nu și-a cântat femeesce durerile, ci au căutat mijlocul de a scăpa de cei ce o apăsau; cum locuitorii munților nici odată nu au fost supuși vreunei invasiuni, și, prin urmare a rămas liberi în espreiunea sentimentelor lor, rămâne constant pentru noi că doina, în condițiuni în cari se prezentă și cu înțelesul ce se poate da, nu a putut fi efectul expansiunii inimei în servitute; ea este dar în toate părțile locuite de români, uniformă în espreiunea ei și esprimând sentimente de inerente națiunii române.

„Doina.“

* (Un păstrav uriaș). Rónai Arpád, pēdurariul din Hlvisce al contelui Antoniu Sztáray a aflat în săptămâna trecută într'un ochiu de mare de lângă Vihorlat un păstrav uriaș. Pescele de o mărime uimitoare e de 108 centimetri de lung, de 30 cm. de lat, la cap e lung de 27 cm. și lat de 12 cm., ear la coadă de 12 cm. de lung. Acest pesce are o greutate de 13 kilograme. Cei mai mari păstravi au de comun o greutate numai de 3 punți și sunt de două urme de lungi. Despre un păstrav numai aprocsimativ așa de mare încă nu s'a mai auăit. Țeranii, cori locuesc în satele învecinate cu ochiul de mare de mult timp tot povestesc despre un pesce miraculos, dar nu le da nimenea credământ. Dar eată, pescele miraculos s'a prins. Pēdurariul a dus pescele la contele Sztáray, ear acesta l-a trimis la Budapesta.

* (Invitare de prenumerațiune). Subscrisul mi-iau libertatea, a aduce la cunoștința on. public român, că am pus sub tipar un volum intitulat: „Oare de petrecere“, care va cuprinde romani în miniatură, novele povești, copii de pe natură, amintiri din copilărie și diverse — scrise în limbă ușoară poporală. Volumul va apărea pe la primele lui Octomvre n. a. c. și se va cuprinde în 10—12 coale tipărite frumos în 8°. Prețul abonamentului: pentru Austro-Ungaria 1 fl. 20 cr. v. a., pentru România 3 lei noi, se va trimite înainte, însoțit de lista de abonament, cel mult până la 1 Septemvre nou a. c., ca să me pot orienta cu numărul esemplarelor, ce se vor tipări. Colectanții dela 10 esemplare vor primi unul gratis. Căldura și sprijinul On. public cetitoriu, precum și bunăvoința Dlor colectanți 'mi vor servi de încurajare pentru viitoriu.

Viena, Iulie 1884.

Alexandru Tuducescu.

Adresa autorului: Viena, Hernals, Ottakringer Hauptstrasse 27.

Posta Redacțiunei.

Mai multor bărbați cărturari în tractul Sighșoarei. Corresponzența D-Voastre conținând lucruri, cari se pot delătura prin votul celor chemați, dar nu de acele ce sînt a se debate în publicitate și fiind prea personala pe lângă toată bunăvoința na o putem publica.

Loterie.

Sâmbătă în 9 August n. 1884.

Viena:	38	24	10	8	81
Timișoara:	90	5	55	73	28

Bursa de Viena și Pesta.

Din 9 August n. 1884.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	122.10	122.—
Renta de aur ung. de 4%	92.55	92.25
Renta ung. de hârtie.	89.—	89.05
Renta de aur austriacă	103.50	103.75
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	96.20	96.40
II emisiune de obligațiuni de stat dela drumul de fer orient. ung.	118.50	118.50
Împrumutul drumurilor de fer ung.	142.40	142.50
Obligațiuni de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	102.10	102.—
Datorie de credit austr.	79.85	100.—
Sorți ungheresci cu premii	117.—	117.25
Acțiuni de bancă de credit ung.	316.25	316.—
Acțiuni de bancă austro-ung.	861.—	860.—
Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorțire	101.—	101.25
Datorie de stat austriacă în argint.	81.75	81.80
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire	101.—	101.50
Obligațiuni urbariale temeșane de	101.—	101.23
Sorți de regularia Tisei	115.60	115.50
Datorie de stat austriacă în hârtie	81.10	81.—
Serisuri fonciari ale institutului „Albina“	—	100.80
Galbin	5.74	5.75
Napoleon	9.65½	9.64
London (pe polița de trei luni)	121.55	121.50

Nr. 559 U. 1884.

[806] 1—3

CONCURS.

La institutul de agricultură în Mediaș în Transilvania este de a se ocupa postul al treilea de **profesor pentru catedra de economie** cu deosebire pentru cultura viilor și pomilor, — apoi pentru cultura albinelor și a vermicilor de mătase.

Doritorii de a ocupa aceasta stațiune, care este împreună cu un salariu anual de 1000 fl. (una mie floreni) v. a., au a-și trimite cererile lor, instruite cu adeverință despre absolvirea a cel puțin (șase) 6 clase gimnaziale sau cea reală superioară, apoi despre absolvirea unei academii de agricultură și cu o adeverință despre practica probată în cultivarea viilor și pomilor — **până la 10 Septembrie a. c. franco la oficiul central al universității săsesci în Sibiu.**

Limba de propunere este cea germană între asemenea calificații vor fi preferați aceia, cari cunosc limbile patriei (germană, maghiară și română).

Instituirea se face deocamdată numai pe un an de probă urmând progres corespunzător, instituirea provizorie se va prefăce la finea anului de probă în definitivă, și la cas se nu se întâmplă aceasta, se vor rebonifica respectivulii spesele de călătorie tour și retour.

Sibiu, 6 August 1884.

Dela oficiul central al universității săsesci.

Nr. 419.

[673] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea posturilor învățătoresci la școalele gr. or. din mai jos însemnatele comune ale protopresbiteratului Agnitei se deschide concurs cu termen până la 6 August st. v. a. c.

1. Ghijasa inferioară, cu salariu anual în bani 150 fl. și dela 150 familii câte un prinz de bucate a) 40 cr. 60 fl. cu total 210 fl. și cuartir liber în odăile școlii.

2. Alțina, două stațiuni, una cu salariu de 200 fl. a dona cu salariu de 150 fl., cuartir și lemne.

3. Bendorf, cu salariu anual de 200 fl., dela comună și dela popor, cuartir și lemne.

4. Vecerd, cu salariu anual de 200 fl. dela comună și dela popor, cuartir și lemne de foc.

5. Ighisdorf, cu salariu anual de 200 fl. dela popor, cuartir și lemne de foc, având respectivul a purta și serviciul cantoral după tipic fără altă remunerațiune.

6. Zlagna, cu salariu anual de 150 fl. dela popor, cuartir și lemne de foc.

7. Măgărei, cu salariu anual de 150 fl. dela popor, cuartir și lemne.

8. Verd, cu salariu anual de 150 fl. din fondul bisericeii și dela popor, cuartir și lemne de foc.

9. Agnita, cu salariu anual de 200 fl. dela comună și dela popor, cuartir și lemne de foc.

10. Merghindeal, cu salariu anual de 150 fl. din fondul bisericeii și dela popor, cuartir și lemne.

11. Ruja, cu salariu anual de 150 fl. din fondul bisericeii și dela popor, cuartir și lemne.

12. Prostea, cu salariu anual de 150 fl. dela popor, cuartir și lemne.

13. Iacobeni, cu salariu anual de 150 fl. dela popor, cuartir și lemne de foc.

14. Noustat, cu salariu anual de 150 fl. dela popor, cuartir și lemne de foc.

15. Hundrubechiu cu salariu anual de 150 fl. dela popor, cuartir și lemne de foc.

16. Rotbav, cu salariu anual de 150 fl. dela popor, cuartir și lemne de foc.

17. Boholț, cu salariu anual de 200 fl. dela comună și dela popor, cuartir și lemne.

18. Calbor, cu salariu anual de 250 fl. dela comună și dela popor, cuartir și lemne de foc.

19. Cincșior cu salariu anual de 150 fl. dela popor, cuartir și lemne de foc.

20. Bruiu, cu salariu anual de 150 fl. dela popor, cuartir și lemne de foc.

21. Sasauș, cu salariu anual de 250 fl. dela comună și dela popor, cuartir și lemne.

22. Ilimbav, cu salariu anual de 200 fl. cuartir și lemne dela comună și dela popor.

23. Marpod, cu salariu anual de 150 fl. din fondul bisericeii și dela popor, cuartir și lemne de foc.

24. Fofeldea, două stațiuni cu salariu anual de 200 fl. și 150 fl. dela comună și dela popor, cuartir și lemne de foc.

25. Tichindeal, cu salariu anual de 150 fl. dela comună și dela popor.

Doritorii de a ocupa ori care din posturile acestea vor avea ași așterne rugărite instruite conform legilor în vigoare, provădute cu atestatele recerute de calificațiune subscrisului oficiu protopresbiterat până la termenul deasupra însemnat.

Nocrich în 1 Iuliu, 1884.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al tracului Agnitei.

Grigoriu Maier,
adm. protop.

Nr. 93.

[785] 3—3

CONCURS.

Pentru îndeplinirea postului de paroch devenit în vacanță în parochia de clasa a III Sile a-maghiară, protopresbiteratul Târnavei inf. se scrie prin aceasta concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. În naturale dela 82 familii câte o măsură de cucuruz sfârmit și câte o di de lucru cu palma.

2. Stola îndatinată, din care ca și din naturale terțialitatea e a cantorelui.

Porțiune canonică 3 jugăre 666 $\square^{\circ}$ arătoriu 1373 $\square^{\circ}$ fânaț și 228 $\square^{\circ}$ vie. Cu total 4 jugăre 667 $\square^{\circ}$ prelângă cari comitetul și sinodul parochial s'au obligat a mai cumpăra încă 8 jugăre. Casa de locuit cu o încăpăre, o tindă și o cămară.

Toate acestea dau un venit anual de 300 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și așterne suplicile lor de concurs instruite în sensul statutului organic și a regulamentului congresual pentru parochii la subsemnatul oficiu protopresbiterat până la termenul fixat.

Deag. 26 Iunie 1884.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al Târnavei inferioare în conțelegere cu comitetul parochial.

Daniil de Tamaș,
adm. ppresbiter al.

Nr. 144.

[782] 3—3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia gr. orientală de clasa a III-a din Alun cu filiele: Bunila și Vadul-Dobrei, în protopresbiteratul Hațegului, se deschide prin aceasta concurs cu termenul de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român.”

Emolumentele sunt:

Dela 188 familii câte 60 cr. de familie, precum și strolele parochiale, staverite în ședința sinodului parochial din 12 Februarie a. c. Toate aceste emolumente la olaltă dau suma anuală de 250 fl. v. a.

Doritorii de a compete la această parochie au a-și așterne suplicile lor în termenul mai sus însemnat instruite

conform „Stat. Org.” și a Regulamentului din 1878.

Hațeg la 4 Iuliu 1884.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Raț,
protopresbiter.

Nr. 93.

[788] 3—3

CONCURS.

La școalele medii și la școalele normale (primare) române gr. or. din Brașov sunt de ocupat următoarele posturi:

1. Un post de profesor de filologia clasică și în specie limba latină ca studiu principal și limba română și maghiară, ca studiu auxiliar, la gimnasiu.

2. Un post de profesor de istorie și geografie ca studiu principal și limba română și maghiară ca studiu auxiliar, la școala reală și comercială;

3. Un post de profesor secundar de muzică vocală, pentru gimnasiu, școala comercială și reală, și la clasele IV și V de fete;

4. Un post de învățătoriu la școala normală (primară).

Pentru ocuparea acestor posturi se scrie concurs cu termen până la 15/27 August 1884.

Concurenții vor adresa petițiunile lor către subscrisa Eforia școlară instruite cu documentele:

a) că sunt de naționalitate români i de religiunea gr. or.

b) că au purtare morală și politică bună;

c) că sunt sănătoși;

d) că reflectanții la posturile de sub Nr. 1 și 2 au calificațiunea prescrișă de legea de instrucțiune din anul 1883 § 29. 30. 61 și 62 în combinațiune cu dispozițiunile în vigoare ale Autorităților bisericești confesionale rom. gr. or. din Archidieceasa Transilvaniei;

e) reflectanții la postul de sub Nr. 3 să producă testimoniu despre absolvirea cursului la vre un conservatoriu de muzică, sau că posed cunoștințe temeinice de muzică vocală și instrumentală;

f) concurenții la postul de sub Nr. 4 vor produce testimoniu că au absolvat cursul pedagogic; testimoniu de calificațiune învățătorescă, că cunosc pre lângă limba maternă pre cea maghiară și germană posed cunoștințe teoretice și practice de grădinarit, de gimnastică și de desemn linear.

Emolumentele pentru profesorii de sub Nr. 1 și 2 sunt:

Până la obținerea decretului de profesor ordinar definitiv (§ 30 leg. instr. 1883.) Salariu anual de 700 fl. v. a. după aceea în următorii doi ani

salariu anual de 800 fl. v. a. și de aci înainte salariu constant anual de 900 fl. v. a. și cuincuenal de 50 fl. v. a. carele se va repeta de cinci ori, precum și drept de pensiune conform statutului în vigoare.

Postul de sub Nr. 3 este împreunat cu salariu anual de 500 fl. v. a. Acest profesor va putea deveni și conducătoriu al corului bisericesc dela Biserica română gr. or. a St. Nicolae din loc, pe lângă o remunerațiune an. de 600 fl. v. a.

Cu postul de sub Nr. 4 este împreunat în anul prim de serviciu, salariu anual de 300 fl. v. a. în următorii doi ani salariul anual de 400 fl. v. a. eară de aci înainte salariul de învățătoriu definitiv de 500 fl. v. a. și două decenale de câte o 100 fl. v. a. precum și drept de pensiune conform statutului în vigoare.

În fine au să dechiare toți concurenții în petițiunile lor, că se vor supune necondiționat dispozițiunilor în vigoare ale institutului.

Brașov 16/28 Iuliu 1884.

Eforia școalelor centrale române gr. orientale.

„FURNICA”

cassă de economii, societate pe acțiuni în Făgăraș.

Domnii acționari ai societății „Furnica” cassă de economii, în Făgăraș sunt provocați, ca în sensul §. 6. din statute, să binevoască a solvi a șeasa rată de 10% asupra acțiunilor dlor, adică câte 10 fl. v. a. de acțiune până cel mult în 31 Octombrie a. c. la cassa societății în Făgăraș, sau la „Albina” institut de credit și de economii în Sibiu, sau la Filiala aceluia institut în Brașov.

Făgăraș, în 31 Iulie 1884.

[801] 3—3

Directiunea.

[707]

5—6

TASCHEN UHREN Oroloage de **fi 2.78.** busunariu

Orologiul cel mai bun pe lume,

cu lanț și etui fl. 2.78. Un orologiu de busunariu de Genf din cel mai fin Nickel, cu căsușia de cylinder dintre cele mai frumoase, se trage tot la 36 de oare, cu lanț de mail frumos fl. 4.46., același orologiu Anker, pe 15 rubine, cu lanț de mail cu tot fl. 5.96. Oroloage de busunariu remontoir din Nickel fin fără cheie, cu lanț fin de mail fl. 8.95. Același din argint curat fl. 11.20. Cele mai fine oroloage de busunariu pentru dame cu lanț cu tot fl. 4.80, fl. 5.80, fl. 6.80. Lanțuri de mail singuratic fl. 1.20.

Rix, orologieriu Viena, II.

J. S. Adlerberger
Eigenbau.
Jos. Dietzl Budapest.

Cel mai corespundătoriu ecivalent pentru Bordeaux fin.

Acest escelent și fără îndoială cel mai bun vin al Ungariei în ce privește calitatea lui eminentă stă pre o treaptă cu vinul de Bordeaux, și de cătră capacitățile medicale este recomandat ca cel mai eficace pentru lipsa de sânge, debilitare și reconvalescentă.

Original este: dacă atât eticheta cât și sigilul și gârliciu sticlei este identic cu marca și firma de mai sus.

În calitate originală se află la dl G. W. Grohmann, în Sibiu, Emil Por, la Steaua roșie în Brașov, Csiki Lukács, Konya Sándor, Puskás Bella, Hirschfeld Sándor, Gergely Ferencz și Novák Victor în Cluș, asemenea în cele mai multe orașe și locuri de cură în Transilvania.